

всички цифри на множимо-то, и това трете произведение начинамы да пишемъ право отъ подъ стотинж-тъ, съ коѣ-то множимъ и пр. послѣ *чястны-шы произведенія* отъ единицы-ты, десятицы-ты и стотины-ты и пр. на множителя събирамы въ едно *цѣло произведение*.

Напр. Дадены сѣ да умножимъ 7584 съ 287.

$$\begin{array}{r} 7584 \\ 287=7+80+200 \end{array}$$

чястны произведе- нія цѣло произ- ведение	{	$53088=$	7	пѣти земено множимо-то
		$60672=$	80	пѣти земено множимо-то
		$15168=$	200	пѣти земено множимо-то
		$2176608=$	287	пѣти земено множимо-то

44. — Кога-то множимо-то и множитель-тъ имѣтъ на края нулы, то умножявамы само другы-ты цифри, а нулы-ты, колко-то има, притурамы отдѣсно при главно-то произведение.

Напр. Дадены да ся умножять 380 съ 70

$$\begin{array}{r} 380 \\ 70 \\ \hline 26600 \end{array}$$

Тука като умножимъ само съ 7 произведение-то излиза 10 пѣти по-малко отъ колко-то трѣбуваше да бѣде; а като ся притури отдѣсно една 0 то дохожда на истинскѣ-тъ си голѣминѣ.

Забѣлѣже. Оттука е явно, че кога искамы да умножимъ едно число съ 10 съ 100 и пр. доста е да му притуримъ отдѣсно единъ двѣ и пр. нулы. Напр. 54 да ся умножи съ 10 ще даде произведение 540; а 54 съ 1000 равно е съ 54000.

45. — А кога-то има нулы въ срѣдѣ-тъ на множителя, тогава умножявамы само съ другы-ты